

(א) לקמן ד"ה (ב) ב"מ 15:
(ג) ועי' תוס' ב"ב סב. ד"ה
ומודה, (ד) ועי' תוספות
לקמן סה. ד"ה מה. ומס'
ב"מ 15: 15: ד"ה וילן,
(ה) חולין סה. ע"ז, (ו) רש"ל
מ"י"א, (ז) נדה כד: (ח) שם
כ"ז., (ט) ועי' בכורות מו:
(י) ס"פ ראיה. רש"ל,
(כ) א"ר אמור ס' ק"א,
(ל) ועי' תוס' ב"מ 15: ד"ה
ויל שלים.

גליון הש"ס

מוסף רש"י

[illegible]

No commercial use allowed.

וַיֹּאבֵד מוֹדֵה לִי אִיבֵדָה
שְׁמִין וַיֹּאבֵד מוֹדֵה לִי
אֹמֵר אֶף לְשׁוֹאֵל אִי
ת"ש ^דהֵחָא גְבֵרָא
תְּבֵרָה אֲתָא לְקַמְיָה
לִיה גְּרָמָא מַעֲלִיא שְׁ
מִדְאֲמֵרִי לִיה רַב כְּהֵ
כִי ^ווְשִׁתִּיק ש"מ שְׁ
א"ר אֲלֵעֶזֶר ^זשְׁמִין לֹ
אִין שְׁמִין וְהִלְכְתָּא אִ
לְגֻזְלִין דְּאֵבֵל לְשׁוֹאֵל
אִסִּי וְאֹמֵר עוֹלָא א"ר
מִקְצָתָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן ו
לֵה מִן הָרֵאשׁוֹן א"ר
חֹמְרָא דִּתְנִי לִידִי ק
לֵה מִרְאשׁוֹן אֵלָא אִמֵּ
מִימְנָא לֹא מִמְנִיא אֵלָא
מִקְצָת שְׁלִיא בִּלְא וְלֵה
מִקְצָתָה יֹאסוּרָה בִּאֲמֵ
סִימֹן וְלֵה בְּבֵהמָה א

ויומי טהרה שאין שליח בלא וולד אלף שנימוח צבורה(י): מוין לה מן הבראשון. דמיום ראשון טמאה ואפי' הוא לידה יצשמה: לחומרה. ולדמטמאין טהרות שנגעה בראשון משעת יצאת שליח: דקא מטהרה גמא מראשון. שמהא סופרת י"ד של נקבה עם יום הראשון ודמים שמתראה ביום ט"ו טהורין דהיינו קולא דאי' הויא מניח משני לא חיילא יומי טהרה עד למחר: חושש. לטמא הטהרות שגבע בראשון: ומנימנא לא ממניא. צשועיים דנקבה אלף משני: מאי קמ"ץ. עולא דלחר חושש: דאין מקמא שלקא בלא וולד. ומש"ה חושש שמה רוב מיחוי הולד יא' באותו מקמא ומאי נפק רוב הוי ליה כילוד כדלמרינן במסכת נדה (דף כח.) יא' מחוחר או מסורס עד שיא' רובו ומימנא דאי' לא מניח מראשון דשמה לא נפק רובא עד שני דאי' יש מקמא שליח בלא וולד לא הוה חיישין לטמא טהרות דכולי' דאי' לא חיישין דנימא תרי חומרי דלמא נפקא ורוב נפקא: שליח. של צבהמה: שיאמא מקמא. קודם שחיתת הצבהמה: אסורה. כולה ואע"פ שאין ביה וולד: הי"ג סימן ולד צבהמה וסימן ולד צבהמה. כלומר מפני שצבהמה סימן ולד בין צבהמה צבהמה שאין שליח בלא וולד אלף שנימוח וחיישין שמה באותו מקמא שיא' קודם שחיתת היה רובו של עובר וקיימא לו(י) יא' רובו הי"ז כילוד ואינו ניטר בשחיתת האם:

ד"ש
כשאיין קשורה צה כדאמריין צהמפלת (מדה דף כו:) דלא אמריין ת
אסרי ב"ס"מ גזירה מקצת אטו כולה כדאמריין צשמעתין: **ב"ס"מ**
צאשה ומתני' לא מיירי אלא צצהמה ויש לומר משום צצאשה

צבהמה כדמתן צהלוקח (צכורות דף יט): ס

יג

HebrewBooks.org ©Moznaim Publisher

זל) וזקונטרס גרס עדודה כמו
 יאכל עד:

ראונו ופמור ארא

בשאלות דרב אחאי (ג')
אמר שמואל אמר
לי אבא ולא כפ"ה דפירש דמנהג
דיינין כך הוא:

אין שמין לא לאנגב ולא לאנגב פ"ה
אין שמין הנבילה והשברים
לבעלים שיחזיר הגגב הפסח אלף
ישלם צהמה שלמה וכלים מעולים
והשברים שלו וועג דקיימא לן ישיב
לצרות שיה כסף כסף ואפי' סובין
גגב וגולן שאני משום דכתיב אשר
גול כעין גול הלכך גריד להחזיר
הגזילה או דמיה ולא סובין וכן משמע
בירושלמי מנין שאין שמין לא לגגב
ולא לגולן א"ר אבא בר ממל חייס
שנים ישלם ולא מתים עד כדון גניבה
גזילה מנין א"ר אבא בר ממל והשיב
הגזילה אשר גול כאשר גול והיינו
טעמא דגגב וגולן קנו מיד כשהוציאו
משרות בעלים אבל מוסיף לא נחתיב
אלא כיון שהיו וה"ט דמ"ר אף
לשאל כמו דחייב צאנוסין נמלא
שקלא משעה שהוציא מיד הבעלים
והדמים הוא דנחתיב כמו גגב וגולן :

דקא מטהרת לה מראשון. פירוש
שסופרת י"ד של נקבה
מראשון והדמים שמתראה בעיני יהיו
טהורין וא"ת ואמאי לא יהיו טהורים
ללמא לא ראשון ילא ראשון או רובו
ואפי' לא ילא ללמא הוא זכר וכו' וכל
דלא מני' לנשימי מספק ספיקא דהו
מרי קולי דסתרי אהדיי שפאס תראה
יום מ"א תסתרי נמי מספק ספיקא
דשמא לא ילא רובו זיוס ראשון ואפי'
יאל רוב דלמא נקבה היא והשתא
במחילה הסברנו משום דשמא זכר
השתא נפיקו נשיס שמה נקבה היא
ממה נפשך נמשא אסור וכה"ג חנן
בהפלת (דה טע). משכ לזכר ולנקבה
ולגדה אע"ג דכל אסור באפי' נפשיה
ד"ש

היו ספק ספיקא: **דאין** מקצת שריא בלא זרע. וא"ת לר"ה
להחמיר חוששין משום דאין מקצת שליח בלא ודא אכל אס' היה מקצת
שליח בלא ודא לא היתה חוששת ה"ד אי ברה"ר אפי' צדח ספיקא
מטהרי' ואי ברה"י אפי' בספק ספיקא נמי טמא דהא אכל (טהרות
פ"ו מד"ל) כל ספיקות שאתה יכול להרבות בזה"ל אפי' ספק ספיקא
טמא ואל' דשמעתיי איירי לענין לאכסרה בלילה:

ש"ר ישיעתה מקצתה אסורה בבב"י. פי' אסורה אפי' מה
שצנינים דשמא צאתו מקצת שינא ינא ראשו של ודא
והיו כולו כילוד ולא קריני ציה כל צבהמה תאכלו דאס' יש מקצת
שליח בלא ודא היה לנו להחמיר מטעם ס"ס חומה דסוגיא דהכא
מוכח דשרי ר' אלעזר בשליח שינא מקצתה אי הוי ס"ס באכילה
בצבוק בהמה המקשה (חולין ע"ו): משמע דאפילו בנס"ס אסר רבי
אלעזר דעל ק' משנה דשליח שינא מקצתה קאמר ר' אלעזר
לא שנו אלא בשאינו קשורה בזול אכל קשורה בזול אין חוששין
לזול אחר ובשאינו קשורה ע"כ לא הוי אלא ס"ס כדקתי בצרייתא
דקתי התם שמא ימות שפיר של שליח כו' וא"כ בשאינו קשורה
תשאר דשמא אין שם ודא אחר ואפי' יש שם ודא אחר שמא לא
ינא רובו וי"ל בצרייתא דקתי התם שמא כו' ייירי בשליח של אחר
הולד ור' אלעזר איירי בשליח שקודם הולד דודאי י' שם ודא אחר
לא את השליח בזול אלא בשליח הכהא אחר הולד ועוד י"ל דהתם
יורד באשה [בך] סימן יורד בבמה. וא"ת ואמאי מולה בהמה
חוט לו יותר מצבהמה דהרי שפיר שהוא סימן ודא באשה ולא

ולד צבהמה שליא ובאשה שפיר ושליא:

צַח א מִי פִּי מַהֲלִי נִקִּי
מִמּוֹן הֵלִי יֹג סַמֵּג
עֲשֵׂן סַח טוֹר שִׁעַ חִמ
סִימֵן תֵּג סַעִיף ג:

צמח ב מיי פ"א מהל'
גניבה הל' טו ועיין
בהשגות ובמ"מ סמג עשין
עא טור ש"ע ח"מ ס' שנד
סעיף ה:

בן ג' מ"י פ"ב מהלכות
גזילה ואצידה הלכה טו
סמג עשין שס טו ש"ע ח"מ
ס"י שסב סעיף יג:

קא ד מיי פ"א מהל'
שאלה ופקדון הלכה
ג סמג עשין לב טוש"ע
ח"מ סי' שדמ סעיף ב:
קב ה ו מיי פ"י מהל'
איסורי ביאה הלכה
טו סמג לאוין קיא ועשין
רמג טור ש"ע י"ד סי' קלד
סעיף ו:

קב ז מ"י פ"ה מהלכות
מאכלות אסורות הל'
יג סמג לאוין קלו:

נימא פחת נבילה תנאי
דיא, דתנאי אם טרף יטרף
יביאיהו עד, יביא עדים
שנטרפה באונס ופטור,
אבא שאול אומ' יביאיהו
עד, יביא אדורה לב"ד.
פד', יביא הנבילה בב"ד
לשומה לינוח בתשלומין,
ש"מ דכל מה שפחתה
הנבילה בין מתה לתשלומין
על המזיק. ות"ק חולק אומ'

פחת נבילה לניקוי, וינחת
 אתה אבדו ואומקו אצל
 ע'למ' פחת נבילה דניקוי חיי
 ובוטרוו ח'למ' מליני, ת'ק
 שכל טורח נבילה ע'למ' ת'ק
 ואבא שאול שאמ' יביארו
 לבי' שכל טורח נבילה
 לטרוטו ולכבדו, והנמיא
 אחרים אומ' מניין שכל
 הלל הבור האומ' שדור
 מבור' ח'ל, וק'מלת
 ואדוק'חם דבא' שאול.
 ואדוק'חם דבא' שריא
 זוזו [ואגד' שריא זוזו],
 ויבמא' אגיש' שכורו
 מכתא אדוק'חם זוזו ודברדא
 כוזא. אמ' [שמואל] אצל
 שכל ל' לבנ' ח'ל, מ'ן
 ששבו ראובן שמעון ל' ח'ל
 אזל ושברו אז כעלי ח'ים
 ומתו אז נשברו א'ן מ'ם
 וק'מלת וממלא ל' הדמים
 שריהו שדור קודם שברו,
 אמל' משל' לו כל כעין
 האל' שגב אז גזל וכן
 בדמו, והשבור נטיל' הגב
 אז הגול'. ואס'ק' ח'ל
 גורט' ש' ש' ש' ש' ש' פרה
 מחבירי' דההוא ששאל
 ג'גא מחבירי' אברה, אברה,
 לקמיה רב' אמ' ל'ל' שלם
 ל'ל' ח'ל' ח'ל' ח'ל' ח'ל' ח'ל' ח'ל'
 ר' חנא רב' אמ' ל'ל' ח'ל' ח'ל'
 ח'ל', ושתי'. ש'מ' שמ'ן.
 ורובלתי' אצל ש'מ'ן ל'ל'
 לגב' אל' לגול' אל'
 לשואל. כ'ן ששוכר
 שדעו'ת ע'למ' מש'ל'ם.
 אמר ע'למ' אומר 'ל' אלדור'
 שילא שיצא' מקצה
 כ'ים ראשון ומקצה' ב'ים
 ש' מנין ל'ל' ח'ל' ח'ל' ח'ל'
 מ' י' טומאה לוכ' וי'ד
 לקב' מנין מ'ן ה'ים
 ח'שקא, ורובלתי' אצל
 ח'ומרא, ק'מלת הוא דקא
 שדעו'ת לילד' מ'ם אצל
 ורובלתי' אצל ח'ל' ח'ל' ח'ל'
 שדעו'ת ב' ח'שקא 'ל' ח'ים
 ו'עירי' טמא' רבא ח'ל' ח'ל'
 כ'לו. טמא' רבא ח'ל' ח'ל'
 לטומאה ח'שקא, ח'ל' ח'ל'
 למנו' ל' לוכ' וי'ד ח'ל' ח'ל'
 מש' מנין. ומה בא ע'למ'
 לח'שקא דא'ן מקצת'
 א'ן ממ'ה' ח'ל' ח'ל' ח'ל'